

РЕШЕНИЕ

№ 4239

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3579** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Б. К. от [населено място] чрез адв. К. У. срещу Решение № 832/08.03.2022 г., постановено по НАХД № 11743/21 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-013867 от 08.07.2021г., издадено от началник отдел “Пътна полиция” към Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), в частта за извършено нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

Касаторът излага аргументи за неправилност на въззивното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е нарушен надлежния ред при установяване на употребата на алкохол от касатора чрез недопускане и неизвършване на повторно изследване на кръвната проба. Моли съда да отмени решението и потвърденото с него НП. Претендира разноски.

Ответникът по касация, Столичната дирекция на вътрешните работи - отдел “Пътна полиция”, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Касационната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

С потвърденото от СРС НП № 21-4332-013867 от 08.07.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция", П. Б. К. е наказан, на основание чл. 174, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с глоба в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за това, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда вкл., с което виновно е нарушил чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

В решението си СРС е установил следната фактическа обстановка: На 27.06.2021г., около 22:48 часа в [населено място] на [улица]К. управлява лек автомобил А. КУ 3, ДК [рег.номер на МПС] по посока на движение от [улица]към [улица], като срещу №3 на [улица]бил спрял за извършване на полицейска проверка. Полицейските служители извършили проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, фабричен №А.-0137 и е отчетен положителен резултат 0,57 промила. Издаден е талон за медицинско изследване № 093606 за МБАЛ "Св. А.", където е дадена кръвна проба за медицинско изследване, като резултатът, обективизиран в протокол за химическо изследване за определяне концентрация на алкохол в кръвта лаб.№4201/29.06.2021г. отчита наличие на 0,57 промила алкохол в кръвта. Въз основа на показанията на техническото средство Алкотест Дрегер 7510, фабр.№А.-0137, проба №00504, взета на 22:51 на 27.06.21г., мл. Автоконтрольор при ОПП СДВР В. С. съставил против П. К. АУАН Серия ГА №443106/27.06.21г., в който вписал часа и начина на извършване на проверката, вида, модела, фабричния номер и показанията на техническото средство 0,57промила алкохол в издишвания въздух. Въз основа на АУАН и материалите по преписката и резултата от кръвното медицинско изследване,обективизиран в П. №4201/29.06.21г., при идентично посочване на времето и мястото на извършване на нарушенията, отчитайки показанията на химическото изследване Началник Група към СДВР ОПП издал НП за извършено нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

НП е връчено на П. К. на 19.07.2021г., като в хода на съдебното следствие пред СРС била представена молба от 23.07.2021г. от П. Б. К. до Началника на отдел ПП, с искане за потвърдно извършване на химически анализ на взетата му кръвна проба на осн. чл.27, ал.3 от Наредба №1/19.07.17г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /обн. ДВ бр.61/28.07.17г., изм.и доп. ДВ бр.81/02.10.18г./ По делото са събрани доказателства, установяващи, че подобен химичен анализ не е направен, въпреки, че молбата за това е подадена в седмодневен срок от връчване на НП и не са били изтекли сроковете по чл.26 от Наредбата. С Определение №1929/10.12.21г. СРС допуска събирането на писмени доказателства и допуска изготвяне на токсикологична експертиза със задача да отговори каква е била концентрацията на алкохол в кръвта на касатора към 22:48ч. на 27.06.21г. Съгласно експертното заключение изчислената концентрация алкохол в кръвта на касатора е 0.76 промила, като за разликата между изчислената конкрентрация в този момент и показанията на техническото средство са подробно анализирани в заключението с изразено становище, че е възможно към същия момент алкохолната концентрация в къвта да е отговаряла на показанието на техническото средство, а именно 0,57промила.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, СРС е приел, че при издаването на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставянето им. По същество съдът приема, че с поведението си на пътя К. е извършил нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, тъй като е управлявал с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. От субективна страна деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл. Съдът е намерил също, че извършеното от касатора не представлява маловажен случай на административно нарушение.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП е въведена забрана за водача да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози. В чл.174, ал1., т.1 ЗДвП е предвидено, че който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух, над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и глоба 500 лв.

В рамките на служебната касационна проверка на първоинстанционното решение, настоящият състав на АССГ намира, че СРС е постановил валиден и допустим съдебен акт. Осъществявайки на осн. чл.218, ал.2 от АПК служебна проверка относно съответствието на атакуваното съдебно решение с материалния закон от една страна, а от друга относно посочените в жалбата пороци, сочещи касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК, касационната инстанция счита следното:

СРС е събрал като доказателства съдържащите се такива в административнонаказателната преписка, както и гласни и писмени доказателства и доказателствени средства в лицето на показания на свидетели, и способите за доказване – заключение на съдебномедицинската експертиза. Настоящият касационен съдебен състав споделя съображенията на районния съд, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и доводите му защо нарушението на чл. 27, ал.3 от Наредба №1/19.07.2017г. не се явява съществено такова. За да се прецени дали допуснато нарушение е довело действително до ограничаване правата на санкционираното лице и съответно дали се явява основание за отмяната на санкционния акт на формално основание, въззивният съд правилно е приел, че в случая макар предоставената от подзаконовия нормативен акт възможност да не е била реализирана, няма основание да се приеме, че проведеното химическо изследване на кръвната проба е било опорочено. До този извод съдът е стигнал при изясняване фактическата обстановка с допустимите доказателствени средства, в условията на чл. 59-чл.63 от ЗАНН вр. чл.313-чл.340 НПК съдът е изяснил фактическата обстановка с допустимите доказателствени средства и е обсъдил има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Кредитирано е заключението на изготвената в хода на съдебното следствие експертиза, като такава, кореспондираща с резултата от дрегера и събраните писмени доказателства в насока, че алкохолната концентрация в кръвта на К. към инкриминирания момент е възможно да е отговаряла на показанията на техническото

средство, което се явява и косвено потвърждение на извода, че алкохолната концентрация в кръвта към момента на проверката е била над законоустановения минимум от 0,5 на хиляда.

Въпросът дали НП е законосъобразно издадено е решено от въззивния съд с оглед на това доколко допуснатите нарушения са пречка чрез надлежна проверка да се установи, че деянието е извършено и деецът е известен. Конкретните обстоятелства по нарушението, дата и място на извършване са установени понастоящем категорично на база приобщена в хода на производството доказателствена съвкупност, както и с допускане на СМЕ, извършена надлежна проверка на всички съставомерни признаци.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

В настоящето производство ответникът по касация не претендира разноски и не е защитаван, поради което такива не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 832 от 08.03.2022 г., постановено по НАХД № 11743/2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: